

РЕШЕНИЕ

№ 980

гр. София, 18.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 19.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Гургана Мартинова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **4842** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.203 - 207 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Делото е образувано по искова молба на „Столичен Автотранспорт” ЕАД, със седалище и адрес на управление в [населено място], подадена чрез пълномощника адвокат М. Д., срещу Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда” за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 480 лева, причинени от незаконосъобразно Наказателно постановление № 22-004029, от 08.12.2017г. издадено от директора на Областно пътно управление – С. при А..

Ищецът „Столичен Автотранспорт” ЕАД претендира имуществени вреди, изразяващи се в заплатени адвокатски възнаграждения по нахд № 2675/2018г. по описа на Софийски районен съд (СРС). В съдебното заседание искът се поддържа от адвокат Б. К.. Ищецът претендира разноски за настоящото производство по представен списък.

Ответникът Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда”, чрез процесуалния си представител юрисконсулт С. С., в писмен отговор на исковата молба оспорва иска по основание и размер иска. Счита, че направените разноски за адвокатско възнаграждение не са доказани с надлежните писмени доказателства. Прави възражение за прекомерност на петендираните разноски.

Прокурорът дава заключение за допустимост и основателност на иска.

СЪДЪТ приема иска за процесуално допустим. Разгледан по същество, искът е основателен.

Установени факти:

Относимите към спора факти се установяват от приетите писмени доказателства и от приложените към настоящото дело нахд № 2675/2018г. по описа на СРС и кнахд № 9933/2018г. по описа на АССГ .

С Наказателно постановление № 22-004029, издадено на 08.12.2017г. от Д. И. , директор на Дирекция „Инспекция по труда”- С. към изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда” на жалбоподателя е наложена имуществена санкция на ищеца в размер на 2 000лв., за нарушение на чл. 415, ал.1 от Кодекса на труда,

С Решение №451696 от 16. 07.2018г. на Софийски районен съд по нахд № 2675/2018 г. наказателното постановление е отменено. Решението на районния съд е влязло в сила, след като е било потвърдено от Административен съд София-град с Решение №7798 от 20.12.2018г. по кнахд №9933/2018г.

В съдебното производство пред СРС ищецът е бил представляван от адвокат М. Д., К. Т. и адвокат Б. К., адвокати в Адвокатско дружество „Д., Т. и партньори“ въз основа на представено пълномощно. С исковата молба е представена фактура №476/06.02.2018г., издадена от [фирма] на Адвокатско дружество „Д.,Т. и партньори“ на стойност 480 лева за преодставена услуга „изготвяне на жалба срещу НП № 22-004029 от 08.12.2017г. от ДИТ С. и процесуално представителство по дело за първа инстанция.“ Представено е и банково бордеро №645769 от 07.02.2018г. от Общинсак банка,Филиал Д., от което се установява, че сумата, посочена във фактурата, е преведена по банковата сметка на адвокатското дружество.

Правни изводи:

По допустимостта на иска:

Съгласно т.1 от Тълкувателно постановление/ТП/ №2/2014г. от 19.05.2015г. на Върховния касационен съд и на Върховния административен съд, делата по искове за вреди от незаконосъобразни наказателни постановления, действия и бездействия по налагане на административни наказания, включително и такива за присъждане на разноски в производството по обжалване, са подсъдни на административните съдилища. Издаването на наказателното постановление е последица от изпълнение на нормативно възложени задължения и упражнена административно-наказателна компетентност, законово предоставена на органите в рамките на административната им правосубектност, което по своето съдържание представлява изпълнение на административна дейност. Доколкото искът по чл.1, ал.1 ЗОДОВ е за обезщетение за вреди, настъпили в следствие незаконосъобразни актове и действия или бездействия в рамките на административно наказване, то и исканията за обезщетяване на направени разноски в производството по обжалване подлежат на разглеждане по същия ред.

Искът е допустим, тъй като е предявен от активно легитимирано лице срещу юридическото лице на административния орган, при упражняване на чиято административно-наказателна компетентност се твърди да са причинени вредите.

По основателността на иска:

Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ предполага установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки: 1/незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; 2/вреда от такъв административен акт, действие, бездействие; 3/причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат.

Не подлежи на установяване виновно поведение на ответника, тъй като отговорността на държавата е обективна.

Налице е първата предпоставка за реализиране на отговорността по ЗОДОВ: наказателно постановление, което е отменено по силата на влязло в сила съдебно решение.

По делото безспорно се установиха причинени имуществени вреди, изразяващи се в направени разноски за адвокатско възнаграждение в производството по обжалване на наказателното постановление. Безспорно е, че ищецът се е представлявал пред първата съдебна инстанция от адвокат. Безспорно се установява от представените фактура и банково бордеро и плащането на адвокатското възнаграждение.

Съгласно Тълкувателно решение № 1 от 15.03.2017 г. по тълкувателно дело № 2 от 2016 г. на ОСС от I и II колегия на ВАС, при предявени пред административните съдилища искове по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за имуществени вреди от незаконосъобразни наказателни постановления изплатените адвокатски възнаграждения в производството по обжалването и отмяната им представляват пряка и непосредствена последица по смисъла на чл. 4 от този закон. Е., налице са и втората, и третата предпоставка от фактическия състав на отговорността на държавата по ЗОДОВ.

Разноски:

С оглед изхода на делото и на основание чл.10, ал.3 от ЗОДОВ, в полза на ищеца следва да бъдат присъдени изцяло направените по делото разноски за държавна такса и за адвокатско възнаграждение в общ размер на 385 лева.

Възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение за настоящото производство е неоснователно, тъй като възнаграждението е близко до минималното по чл.8, ал.1, т.1 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения.

Мотивиран от гореизложеното, Административен съд София-град, II отделение, 38-и състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ да заплати на „Столичен Автотранспорт“ ЕАД обезщетение за имуществени вреди в размер на 480 (четирисотин и осемдесет) лева.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ да заплати на

„Столичен Автотранспорт” ЕАД разноси по настоящото дело в размер на 385 (триста осемдесет и пет) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, подадена чрез Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ:

СЪДИЯ:

